

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: **L. N.**
zastoupeného M. N., obecnou zmocněnkyní
bytem tamtéž

proti

žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**
sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. KrÚ 11041/2019/ODSH/11, ze dne 7. 2. 2019

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Magistrát města Pardubic rozhodnutím ze dne 26. 9. 2018 uznal žalobce vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu),

kterého se dopustil tím, že dne 1. 4. 2018 při jeho kontrole jako řidiče vozidla hlídkou policie v Pardubicích, po pozitivní orientační kontrole testu Drugwipe 5S na látku cannabis, se odmítl podrobit odbornému vyšetření, na zjištění zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou. Magistrát za tento přestupek žalobci uložil trest zákazu činnosti na dobu 12 měsíců a vyměřil pokutu ve výši 25.000 Kč. Důkazy, z nichž vycházel: úřední záznam policie, poučení dané žalobci na místě, videozáznam a potvrzení o zadržení řidičského průkazu. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 7. 2. 2019 zamítl.

2. Žalobce v žalobě namítl, že žalovaný se nevypořádal s navrženými důkazy. Policista mu neukázal výsledky testu, na videozáznamu není celý průběh kontroly, videozáznam neobsahuje jasné a zřetelné odmítnutí žalobce. Potvrdil, že podepsal doklad o odebrání řidičského průkazu, kde byla proškrtnuta kolonka vyjádření držitele. Ve spise je další tiskopis dotazníkového typu, ten je však nevěrohodný. Nebyl poučen o tom, že se může dostavit k lékařskému vyšetření sám. Nebyl proveden výslech svědka spolujezdce, pouze zjištěna jeho totožnost. Poukázal na nejasnosti v řízení o zadržení řidičského průkazu. Konečně uvedl, že přiznal, že čtyři dny nazpět vykouřil jednu cigaretu marihuany. Byl přesvědčen, že jeho test byl negativní, stejně tak jako test na alkohol. Na svých tvrzeních setrval i v replice k vyjádření žalovaného.
3. Při jednání soudu žalobce na námitkách setrval a dále uvedl, že ve správním spise není, resp. ani nebyl odběrový vzorek. Pokutu považuje za likvidační, jednalo se u něho o první takový přestupek.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal především na obsah žalovaného rozhodnutí, podrobně argumentoval proti námitkám žalobce v žalobě a navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
5. Krajský soud přezkoumal v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), žalované rozhodnutí, přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům. Lze předeslat, že žalobu soud za důvodnou nepovažuje.
6. Při rozhodování o přestupku vycházel správní orgán I. stupně z úředního záznamu příslušníků Policie ČR o podezření z přestupku ze dne 1. 4. 2018, oznámení přestupku, úředního záznamu o kontrole řidiče (nazvaný žalobcem „dotazník“), listiny nazvané poučení podepsané žalobcem, obrazově-zvukového záznamu při kontrole po zjištění výsledku orientační zkoušky a potvrzení o zadržení řidičského průkazu. Ve správním spise je rovněž v obálce mezi listy č. 13 a 14 založen tester DrugWipe 5 S a CD. Žalobce se bezprostředně po přestupku nevyjádřil. Na místě byl zjištěn svědek J. K., nar. X.
7. K žalobním bodům a následnému přezkumu soudem je třeba uvést, že není účelem soudního přezkumu správních rozhodnutí opakovaně zkoumat závěry, které učinily správní orgány, pokud byly řádným způsobem a dostatečně odůvodněny. Smyslem soudního přezkumu není stále dokola opakovat již jednou vyřčené a vyvracet opakovaně námitky žalobce. Kdo má zájem a vůli pochopit – pochopí, kdo nikoli – pro toho je další opakování již nadbytečné.
8. Rozhodnutí orgánu I. stupně a napadené rozhodnutí tvoří jeden celek. Rovněž je třeba konstatovat, že pokud se žalovaný v rámci vypořádání odvolacích námitek vypořádal

s argumentací žalobce, může soud na tuto poukázat, pokud je řádně podložena a ztotožnit se s ní.

9. V řízení o přestupku postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 14. 1. 2014, č.j. 5 As 126/2011-68, publikovaném pod č. 3014/2014 Sb. NSS).
10. Podstatou přestupku žalobce, za nějž byl uložen trest, je odmítnutí podrobit se na výzvu policisty (odbornému) vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou. Přestupek tedy nespočíval v řízení vozidla pod vlivem jiné návykové látky, byť v dané věci byla orientační pozitivní zkouška podkladem pro výzvu policisty k podstoupení odborného vyšetření.
11. Z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 10. 5. 2016, čj. 2 As 146/2015-45 plynou podmínky, za kterých je dána povinnost podrobit se lékařskému vyšetření. Konkrétně bod 20 odůvodnění usnesení pojednává o hierarchii mezi orientačním a lékařským vyšetřením. Rozdíl mezi zjištěním ovlivnění alkoholem a jinou návykovou látkou (zde cannabis) spočívá v tom, že orientační zkouška, na rozdíl od alkoholu nestanoví úroveň, tj. míru ovlivnění vyjádřenou matematickou hodnotou. Postup police spočívající ve výzvě k odbornému lékařskému vyšetření tedy nebyl svévolný ani šikanózní při kladném výsledku orientační zkoušky na místě. Žalobce tuto námitku přímo nevznášel, soud však považuje za nezbytné tuto otázku vyjasnit s tím, že z uvedeného se podává, že postup policie vadný nebyl.
12. K námitkám žalobce pak soud uvádí následující.
13. Námitka nevypořádání se s navrženými důkazy patrně spočívala po ujasnění v tom, že nebyl proveden výslech spolujezdce žalobce. K tomu soud uvádí, že není povinností správních orgánů provést veškeré navržené či myslitelné důkazy. Soud má za to, že spisový materiál obsahuje dostatek podkladů k tomu, aby bylo možno uzavřít, že skutkový stav byl zjištěn řádně tak, aby o něm nevznikly pochybnosti. Například na straně 7 správního spisu je žalobcem podepsané potvrzení o zadržení ŘP, ve kterém je uvedeno, že odmítl lékařské vyšetření. Stejně tak totéž plyne z obrazově-zvukového záznamu, kde z mimiky, pohybů těla žalobce a dalšího průběhu rozmluvy s policistou je zřejmé, že odbornému vyšetření se nehodlá podrobit. S tím souviselo i dané poučení, že vyšetření může žalobce podstoupit i z vlastního rozhodnutí na vlastní náklady. I tato námitka žalobce není důvodná.
14. Shora popsány skutečnostmi je rovněž vyvrácena námitka žalobce, že odmítnutí vyšetření nebylo jasně a zřetelně dáno najevo. Byť na obrazově-zvukovém záznamu nezazní z úst žalobce zřetelně a hlasitě „NE“, je z dalších okolností (viz shora) patrné, že odborné vyšetření odmítl.
15. K obsahu obrazově-zvukového záznamu soud uvádí, že tento zachycuje pro věc podstatnou část kontroly, tj. komunikaci mezi policisty a žalobcem. Jedná se o jeden z důkazů, který není povinný, jde však o velmi průkazný prostředek. Navíc, z úředního záznamu i citovaného potvrzení o zadržení ŘP plyne, že žalobce měl pozitivní orientační test a lékařské vyšetření odmítl. Soud nepovažuje za nedostatek to, že správní spis, resp. CD v něm obsažené, nezachycuje celý průběh kontroly, neboť účelem

správního řízení ani poté soudního přezkumu není ověřování celého průběhu policejní kontroly. Ostatně žalobce neuvedl nic konkrétního k tomu, co by mělo být dovozeno z celého záznamu o průběhu policejní kontroly. Jeho tvrzení o zastrašení policisty nebo to, že na něho policisté mířili zbraní, nezní soudu za daných zjištění věrohodně.

16. Námitky žalobce týkající se řízení o zadržení řidičského průkazu s touto věcí, tj. s přestupkem dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu přímo nesouvisí, neboť se jedná o jiné správní řízení (viz § 118b a § 118c citovaného zákona).
17. Další námitka se týkala výsledku orientačního testu, tedy že nebyl žalobci ukázán a tester, že nebyl ani ve spise založen. S tímto se soud neztotožňuje. Obsah správního spisu se zmínkou o testeru byl citován jak orgánem I. stupně, tak žalovaným. Námitka žalobce nezní soudu příliš věrohodně za situace, kdy zmocněnkyně tuto zopakovala při soudním jednání a byla jí vyvrácena tím, že tester měla možnost vzít do rukou a osobně překontrolovat. I přesto, pokud by soud i připustil, že tester údajně nebyl k dispozici (není ve spise číslován na samostatném listu, tak jako není ani CD se záznamem), nebylo z jiných listin pochyb o tom, že orientační test žalobce na drogy byl s kladným výsledkem proveden. Ostatně žalobce, jak shora uvedeno, podepsal potvrzení o zadržení ŘP obsahující příslušný důvod a nepřipojil jakékoli své vyjádření. Následný postup žalobce ventilovaný skrze žalobní námitky se jeví jako ryze účelový a ničím nepodložený.
18. Závěrem soud připomíná podstatné - a to, že řízení motorového vozidla pod vlivem návykové látky považuje za velmi závažný prohřešek proti pravidlům silničního provozu (byť by se mělo jednat o jednu cigaretu marihuany). Ohrožení jiných účastníků provozu je zde totiž vysoké. Nadto, informace žalobce o jedné cigaretě, zůstala v pouze v rovině tvrzení. Konkrétní míru stanovení úrovně ovlivnění žalobce svým chováním znemožnil, což je ostatně podstatným předmětem celého řízení.
19. Je jistě možné přistoupit na tvrzení žalobce, že byl při policejní kontrole rozrušen. Jaký k tomu měl důvod, není soudu známo. V řízení však nevyšla najevo jakákoli informace o tom, že běžné rozrušení účastníka silničního provozu při policejní silniční kontrole by se mělo projevit na obsahu konkrétních skutkových závěrů. Poučení bylo dáno žalobci policisty jak písemně - zde argumentoval tím, že není v silách běžného účastníka se v rozsáhlém textu orientovat - což lze s jistotou mírou zjednodušení připustit. Rozhodné poučení však dle záznamu obdržel žalobce i výslovně ústně a reagoval na ně. Námitku tak soud nepřijímá.
20. Výměra pokuty (i zákazu činnosti) byly stanoveny zcela na dolní hranici. V řízení nevystaly okolnosti pro mimořádné snížení výměry pokuty. Žalobci též nic nebránilo, aby odborné vyšetření podstoupil a jeho výsledkem tak podložil své tvrzení o jedné cigaretě marihuany vykouřené čtyři dny nazpět. Žalobce tím mohl pro sebe dosáhnout pokuty patrně nižší. Proč tak neučinil, a to ani s drobným časovým zpožděním ze své vůle, si musí žalobce zodpovědět sám.
21. Veškeré námitky žalobce soud posoudil jako nedůvodné. Proto s ohledem na shora uvedené závěry nebyla žaloba shledána důvodnou a krajský soud ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

22. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.. Žalovanému náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: <http://www.nssoud.cz>.

Pardubice, 4. března 2020

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vávra v.r.
samosoudce